

Anna Freimanová se narodila roku 1951 v Praze. Když studovala základní školu, bydlela spolu s jejími rodiči v Nuslích v Praze. Už od mala měla velmi blízko kultuře. V období změn, přibližně v polovině 60. let, když jí bylo 14 let, podle paní Freimannové vše rozkvetlo. Začaly vycházet spousty nových knih, časopisů a nepatrně se na české scéně projevovala odezva západní hudby. Život, hlavně ten kulturní, jí připadal zajímavější. Na střední škole ji překvapilo s jakými mezerami nebo dokonce nepravdivými informacemi, se vyučoval dějepis. Poprvé vycestovala do zahraničí v 16 letech, a to do Londýna na výměnný kurz se školou. Nikdy ale nepřemýšlela nad emigrací. Pražské jaro vnímala jako obrovské nadšení a naději, o to víc ji šokovala invaze sovětských vojsk v srpnu 1968. Před nástupem na vysokou školu pracovala jako asistentka v časopise Světová literatura, kde se překládaly ještě nedávno zakázané cizojazyčné texty.

Paní Freimanová studovala vysokou školu obor teorie a dějin umění, kterou ale nedostudovala kvůli odchodu do divadla Na Zábradlí. Nejprve šla do Zábradlí jen na stáž kvůli své seminární práci, atmosféra divadla ji ale přiměla odstoupit od studia, a věnovat se divadlu plně v praxi. Roku 1975 se v divadle seznámila se svým současným manželem Andrejem Krobem, přes kterého se později seznámila s Havlovými, a zaplula do kruhů disentu. Z divadla Na Zábradlí paní Freimanová odešla roku 1977, poté co její manžel podepsal Chartu 77. Dobu po odstoupení z divadla do Sametové revoluce roku 1989 vnímá Anna Freimanová jako tu pravou vysokou školu. Většinu času trávila se svým manželem na Hrádečku, kde se sblížila s Havlovými, kterým poté hodně pomáhali. Paní Freimanová i její manžel byli opakovaně sledováni příslušníky StB.

V pátek 17. listopadu byla Anna Freimanová doma se svojí dcerou, zatímco její manžel byl na Albertově s kamarády z videožurnálu, za účelem zdokumentovat studentskou demonstraci. Den poté začali paní Freimanové volat kamarádi z dnešního Švandova divadla, že se hodlají sejít divadelníci, a k tomuto setkání pozvali i jí a jejího manžela. Na schůzce se divadelníci rozhodli, že začnou stávkovat. Díky svým aktivitám během Sametové revoluce zůstala zaměstnána u manželů Havlových. Pracovala jako tajemnice Václava Havla už od ledna 1990, nejprve v kanceláři na Rašínově nábřeží, poté se přesunula i na Pražský hrad. V roce 2011 požádal Václav Havel paní Freimanovou, aby pracovala v knihovně Václava Havla, kde působí dodnes.